

Tijdschrift voor Tandheelkunde

JANUARI 1935

XLII JAARGANG AFLEVERING 1

REDACTIONEEL GEDEELTE

MONDHYGIËNE

616.31 083

Ofschoon wel niemand zal ontkennen, dat de belangstelling voor de hygiëne van den mond in de laatste kwart eeuw op verblijdende wijze is toegenomen, moet toch worden vastgesteld, dat het tot de dagelijksche taak van iederen tandarts in elke praktijk behoort, om een gedeelte van zijn patienten te wijzen op de gevolgen, die de geconstateerde verwaarloozing van zijn mond noodzakelijkerwijze zal meebrengen.

Misschien vergeten wij daarbij wel eens, dat de molens van den tijd langzaam malen en dat het nog niet zoo héél lang geleden is, dat in het algemeen met water voor lichaamsreiniging zeer spaarzaam werd omgegaan.

Wanneer we ons herinneren, dat een van de ernstige grieven, die het Fransche volk tegen Marie Antoinette koesterde, in het feit bestond, dat men vertelde dat zij iederen dag een bad nam en zelfs het dagelijks wasschen van het gezicht, als een absurditeit werd beschouwd, dan is het niet te verwonderen dat in de breede volkslagen, het met de zindelijkheid in het algemeen nog niet al te best is gesteld en dat de mond in die verwaarloozing heel sterk deelt.

Een steeds sterker wordende propaganda voor betere mondhygiëne tracht dit euvel te verhelpen en in ons land zal straks het jubileerende I v o r e n K r u i s weer een extra bijdrage doen de waarde hiervan dieper te doen dóórdringen.

Het zijn zonder twijfel vooral de tandartsen geweest, die

individueel en collectief, deze propaganda hebben gevoerd en gesteund en toch mag met eenig recht worden gevraagd of zij in deze *genoeg* hebben gedaan en met name of die propaganda wel voldoende uniform is geweest en of niet vaak de tegenstrijdige uitspraken der deskundigen bij het publiek twijfel hebben gewekt, in stede van het te overtuigen.

Wanneer de één aanbeveelt, een zachte borstel en krijgt, een ander een harde borstel en vooral géén krijt, een derde de borstel een onding vindt en het gebruik van krijt of pasta onnoodig, enz. enz., is het dan te verwonderen dat een juiste mondreiniging nog veel te weinig gemeengoed van de massa is geworden?

En zijn er niet tal van uitspraken van deskundigen op dit gebied, die zonder meer als onjuist moeten worden teruggevoerd?

Het is merkwaardig, dat ondanks de vele zorgen en moeiten aan dit onderwerp besteed, men noch nationaal, noch internationaal er in geslaagd is, of zelfs maar ernstig gepoogd heeft, tot een universeel standpunt in deze materie te geraken, althans voorzoover het de elementaire beginselen betreft.

Verscheidene jaren geleden heeft de Hygiëne Commissie der F.D.I. getracht door het houden van een internationale enquête tot een overeenstemming te komen, wat betreft het gebruik van den tandenborstel. Vóór den oorlog had diezelfde Commissie tandenborstels laten vervaardigen; de lage prijs zou voor een ruimere verspreiding van dit artikel zorg dragen. De poging strandde op het gebrek aan medewerking van de verkoopers, die aan dezen borstel te weinig verdienden en toen de F.D.I. haar arbeid na den oorlog weer voortzette, was er over dezen borstel zelf maar matig enthousiasme en — zooals gezegd — ondanks enquête is men tot nutoe nog geen stap verder gekomen.

Wie echter de moeite neemt, om in groote warenhuizen of andere zaken, waar men op dit gebied goed gesorteerd is, een kijkje te nemen in den aanwezigen voorraad, staat verstomd over het aantal volkomen ondeugdelijke borstels en

over de groote zeldzaamheid van bruikbare exemplaren, die in het laatste geval zóó duur zijn, dat het groote publiek zich die uitgave zeker niet kan veroorloven.

Het wil ons voorkomen dat deze toestand èn schadelijk èn onnoodig is en bijvoorbeeld in Nederland zonder al te veel moeite zou zijn te wijzigen.

Men kan van meening verschillen over de vraag of in sommige zieke monden, het gebruik van de borstel moet worden afgeraden; vast staat toch wel, dat totnogtoe de borstel het eenige middel is om den normalen mond behoorlijk te reinigen en dat een dergelijke dagelijksche reiniging beschouwd moet worden als een allernoodzakelijkste zindelijkheidsmaatregel, zoowel voor het individu zelf, als voor zijn omgeving.

Dat dit behoort te wezen een reiniging en geen borstelwoede (waarvan de funeste gevolgen ons maar al te vaak onder de oogen komen) is buiten kijf en men zal dus evenzeer hebben te streven naar middelen, die de juiste wijze van reiniging — die toch waarlijk eenvoudig genoeg is — voor ieder duidelijk maken.

Er zijn bij de behandeling van het vraagstuk van efficiente mondreiniging, natuurlijk een aantal belangrijke punten, die niet in een oogwenk kunnen worden opgelost, maar dat kan geen reden zijn om het daarom te laten liggen, integendeel wil het ons voorkomen, dat het met kracht dient te worden aangepakt.

Wij zijn van meening, dat hier een bij uitstek nuttig werkterrein ligt voor de jonge W. T. A., voor het Ivoren Kruis en voor de Vereeniging van Sociale Tandheelkunde.

Het mòet mogelijk zijn om een deugdelijken borstel en een bruikbaar reinigingsmiddel binnen ieders bereik te brengen en zodoende aan het gebeunhaas op dit gebied een einde te maken en het is óók mogelijk om den jongen (en eventueel den ouden) tandarts bij te brengen, hoe hij zijn patienten in deze richting heeft op te voeden, hoe nood-

zakelijk het is hen te wijzen op het nut van geregeld tandsteen verwijderen en op de juiste principes van mondverzorging.

Wanneer men uit den treure de bestrijding van het tandbederf predikt en dit streven erkent als een belang van de eerste orde voor de volksgezondheid, dan zal ons inziens, meer dan totnutoe het geval is geweest, propaganda moeten worden gemaakt voor den zindelijken mond en wel op een wijze, die niet alleen theoretisch, maar ook praktisch resultaat waarborgt. In de zindelijkheid ligt het begin van de waardeering van den gezonden mond; zonder dit aanvangsstadium zal de tweede stap nimmer worden bereikt en zoolang het met die zindelijkheid nog zoo droevig is gesteld, is de kans op afdoend succes bij de bestrijding van het tandbederf uitermate gering.

De mensch is van huis uit zeker niet zindelijk aangelegd; ieder weet bij ervaring hoe moeilijk het is, het kind de essentiele begrippen daarvan bij te brengen; toch weten wij ook, dat het door opvoeding lukt en de resultaten bevredigend zijn.

Wanneer dus in de toekomst het onderhoud van den mond op de juiste wijze in die opvoeding wordt betrokken, is er geen enkele reden om aan het nuttig effect te wanhopen.

Wij doen een beroep om den individueelen tandarts om zich hiervoor, meer nog dan tot dusver in te spannen en wij zijn van oordeel dat de daartoe bestemde instanties dit pogen door goed georganiseerde leiding op de gelukkigste wijze zullen kunnen steunen en daarmee een volksbelang zullen dienen!

N.